

Archiv obce Obora

1850–1945 (1954)

Inventář

EL NAD č.: 124

AP č.: 224

Kateřina Nová, Zuzana Kliková

Plasy 2010

Obsah

Úvod:

I. Vývoj původce fondu	3
II. Vývoj a dějiny fondu	7
III. Archivní charakteristika fondu	7
IV. Stručný rozbor obsahu fondu	7
V. Záznam o uspořádání fondu	7

Přílohy:

Příloha č. 1: Seznam použitých pramenů a literatury	8
Příloha č. 2: Seznam použitých zkratk	10

Inventární seznam	11
--------------------------	----

Tiráž	14
--------------	----

I. Vývoj původce fondu

Správa nad vesnickým obyvatelstvem spočívala do roku 1850 v rukou vrchnosti. V roce 1848 došlo ke zrušení poddanství, a tím i patrimoniální (vrchnostenské) správy, která pokračovala ve své úřední činnosti ještě po přechodnou dobu do roku 1850. Místo vrchnostenských panství se tak staly základem správy místní obce, a to na základě Stadionova prozatímního obecního zřízení č. 170 ze dne 20. března 1849, které stanovilo jako nejnižší články územní samosprávy obce. Vycházelo se hlavně z josefínských katastrálních obcí, s tím rozdílem, že sídliště se mělo stát buď obcí, anebo součástí obce jako tzv. osada.

V každé obci byly zřízeny dva orgány – obecní výbor (volený na tři roky) a obecní představenstvo. Obecní výbor byl kolegiální orgán, rozhodující většinou hlasů. Měl usnášecí a dozorčí moc a ze svého středu si volil obecní představenstvo, složené z obecního představeného starosty, jenž prováděl usnesení obecního výboru, a alespoň dvou radních.

Činnost obecní samosprávy byla zahájena v roce 1850, když začaly fungovat i nově zřízené státní politické úřady. Po pádu absolutismu a vydání Říjnového diplomu byl roku 1862 vydán rámcový říšský obecní zákoník, který měl v některých svých ustanoveních přímou platnost, zatímco jiné jeho předpisy byly realizovatelné prostřednictvím zemských prováděcích zákonů. V roce 1863 vešlo v platnost obecní zřízení a řád volební pro Slezsko a v roce 1864 i pro Moravu a Čechy. Tato zřízení se vztahovala na všechny obce s výjimkou statutárních měst a v mnohém navazovala na Stadionovo prozatímní obecní zřízení. Podrobněji rozváděla ustanovení o místní obci a její působnosti (samostatné a přenesené), o osobách v obci, o působení obecního výboru, představenstva, o dohledu nad obcí, o spojení obcí, o hospodářství obcím atd.

Po vzniku ČSR bylo nutné novelizovat ustanovení o volebním řádu i o obecním zřízení, což se stalo zákony č. 75/1919 Sb. a č. 76/1919 Sb. Podle novely stálo v čele obce obecní zastupitelstvo (dřívější obecní výbor), které si ze svého středu volilo obecní radu (dřívější obecní představenstvo), tvořenou starostou a radními. Kromě toho byly v obcích zřizovány obecní komise, z nichž komise finanční a letopisecká byly ustavovány obligatorně, založení jiných komisí záviselo na rozhodnutí zastupitelstva. Nově zavedenou institucí se stal také obecní trestní senát, složený ze starosty a dvou členů obecní rady, který vykonával trestní působnost obce. Pokud zemský úřad rozpustil obecní zastupitelstvo, bylo povinností příslušného okresního úřadu stanovit pro obec přechodný orgán, a to vládního komisaře nebo správní komisi. Mimořádný orgán pak vedl správu obce až do volby nového obecního zastupitelstva.

Pravomoce obecní samosprávy však byly po roce 1918 postupně omezovány posilováním vlivu státních úřadů, což pokračovalo i v období existence Protektorátu Čechy a Morava. Volby do zastupitelstev se od roku 1938 nekonaly a uvolněná místa byla obsazována kandidáty, které schvaloval úřad německého oberlandráta. Volba starostů byla potvrzována říšským protektorem, později rovněž oberlandráty, a orgány německé moci měly rozhodující slovo i v záležitostech schvalování dosazených vládních komisařů, členů zastupitelstev nebo obecních správních komisí. Na základě vládního nařízení č. 4 ze dne 5. května 1945 obecní úřady zanikly a byly nahrazeny místními národními výbory.

Obec Obora leží 11 km jihozápadně od Kralovic na stejnojmenném katastrálním území v nadmořské výšce 500 m. Slovo obora původně označovalo buď místo, kde byla obora, či újezd. Nejstarší písemná zmínka o vsi pochází z roku 1175, kdy byla darována Soběslavem II. cisterciáckému klášteru v Plasích. Od konce 14. století do roku 1623 byla Obora střídavě v majetku kláštera a světských feudálů, naposledy Gryspeků z Gryspachu. K roku 1558 se zde nacházelo 14 osedlých. Při pobělohorských konfiskacích získal Oboru zpět plaský klášter. Dle tereziánského katastru žilo ve vsi 14 hospodářů, 1 učitel, 1 panský hostinský a kovář v obecní kovárně.

Po zrušení kláštera spravoval panství náboženský fond, a to až do roku 1827, kdy jej koupil Klement Václav Lothar Metternich-Winneburg, který byl v roce 1850 posledním patrimoniálním držitelem Obory. V novém územněsprávním členění připadla místní obec Obora do kraje

Plzeňského, politického a soudního okresu Kralovice. Přidělená místa této obce pak tvořily myslivna a hájovna Doubrava a Obořická hájovna.

Obora se dříve nacházela na někdejší důležité obchodní cestě z Plzně do Žatce. Od konce 19. století procházely obcí okresní silnice plasko-kaceřovská a oborsko-hornobřízská. Ve stejné době se začalo se stavbou silnice z Kaznějova do Obory, kde byla ještě vybudována odbočka na Nebřeziny. Poštovní úřad, telegraf, telefon a četnická stanice byly umístěny v Kaznějově, stejně jako nejbližší železniční stanice na trati plzeňsko-březenské, budované od 70. let 19. stol. V roce 1940 došlo ke zřízení telefonní linky z Kaznějova do Obory, na níž bylo zapůjčeno 13 000 Kč z kmenového jmění obce uloženého na vkladní knížce u místní kempeličky. V témže roce byla povolena stavba železniční zastávky v Jalovčinách.

V Oboře se nacházelo sídlo farního úřadu i pro Kaznějov, Rybnici, část Nebřezin, Býkov, samoty Jalovčiny a Kamenici. Nebřeziny a Rybnice byly v pozdějších letech připojeny k plaskému farnímu úřadu, naopak do oborského obvodu přibyla Koryta. V roce 1790 je zde doložena farní škola, kam docházely nejen děti z výše jmenovaných přifařených lokalit, ale také z Hromnice. Po roce 1875 navštěvovali školu již jen žáci z Obory a dvou mysliven Doubravy a Obořice, Hýrova Dvora (dříve také Hýrovy Hory) a Jalovčín, jelikož v Kaznějově a Hromnici byly zřízeny školy a Rybnice byla od roku 1875 přiškolená k Plasům. V roce 1877 byla v Oboře vystavěna nová školní budova. Ta však brzy přestávala vyhovovat, a tak se roku 1914 přikročilo ke stavbě nového objektu. Někteří žáci po absolvování zdejší obecné školy pokračovali ve studiu na měšťanských školách v Kralovicích, Plzni a od roku 1921 v Plasích. Po záboru českého pohraničí se dětem z Obory cesta do školy výrazně zkrátila, jelikož menšinová měšťanka v Žihli byla v roce 1939 přestěhována do Kaznějova. Původně se předpokládalo, že škola zde bude fungovat jen po dobu dokončení školní docházky dětí již na školu zapsaných, Zemská školní rada v Praze ale výnosem ze 7. října 1939 zřídila v Kaznějově novou měšťanskou školu, která byla v roce 1942 přeměna na újezdní. Velkým problémem byl tehdy nedostatek vyučovacích prostor, a tak bylo rozhodnuto postavit novou budovu. Obec Obora, jako člen újezdní školní rady, byla tehdy ochotna přispět částkou 50 000 Kč.

V Oboře žilo téměř výhradně české obyvatelstvo. Zemědělský charakter obce se začal od konce 19. století měnit v souvislosti s otevřením továren v Kaznějově a Horní Bříze. Blízkost těchto průmyslových center podnítila další příliv obyvatelstva do obce, a tím i stavební ruch. Jen po první světové válce přibýlo přes 30 nových domů, zejména při silnici do Kaznějova a do Nebřezin. Také v oborském katastru se nacházela nerostná naleziště. Ve 2. polovině 19. století v polesí Kotlářka (tzv. Hýrovy Hory) těžil uhlí František Hýra, který si pronajal i pozemek „Pod Skřiví“, na němž bylo v roce 1870 objeveno kaolinové ložisko, a začal vyrábět bílé dlaždice. Dostal se však do finančních problémů a musel si vypůjčit 8000 zlatých od Johanna Fitze, ředitele Mírošovských uhelných dolů. Johann Fitz se tak stal spolumajitelem oborské kaolinky a posléze majitelem, protože František Hýra nebyl schopen dluh splatit. Výroba v Oboře byla nerentabilní. Kaolin se nacházel pod tvrdou skrývkou a nákladná byla i doprava k železnici. Proto Fitz v roce 1882 otevřel nové kaolinové ložisko v Horní Bříze a v Oboře začal výrobu likvidovat. V roce 1891 zrušil nájemní smlouvu s obecním úřadem, který se snažil získat jiného nájemce. Až v roce 1920 byla podepsána pachtovní smlouva se společností Internationale Spedition und Exportgesellschaft Adolf Pühr, Emil Lewy a Ferdinand Volín – Brüx, jež zde chtěla dobývat a plavit kaolin. Během roku postavila všechny nezbytné provozní budovy. Smlouvu ale nakonec vypověděla, protože zřejmě nemohla dostát jejím podmínkám. Část pozemků si poté pronajal ing. Josef Strádal z Plzně, který tu těžil uhlí. Pro nedostatečný odbyt však už v roce 1922 provoz zastavil. Další nájemce Josef Koudela z Plzně začal posléze jednat se Západočeskými kaolinkami o přenechání nájemní smlouvy. Západočeské kaolinky zde provedly průzkum ložiska a odhadly zásobu kaolinu na 110 000 vagonů. Po smrti Josefa Koudely ale jednání uvázlo. V polovině 30. let 20. století ho obnovila až obec Obora, která po dlouhých průtahách a jednáních s vdovou po Josefu Koudelovi uzavřela smlouvu se Západočeskými kaolinkami. Ty získaly nejen ložisko, ale i další obecní pozemky. K těžbě však nikdy nedošlo.

Zdejší dělníci se od 90. let 19. století organizovali v dělnickém vzdělávacím spolku Věda, který vznikl z divadelního spolku Tyl, založeného učitelem J. Štrosem v roce 1877. Po roce 1918 byla zřízena místní odbočka sociálně demokratické strany, Dělnická tělocvičná jednota a prodejna Západočeského konzumního družstva. Na náklady DTJ a sociálně demokratické strany byl v roce 1919 postaven a slavnostně odhalen pomník padlým vojínům se sochou lva. V Oboře však stojí ještě jeden pomník padlých vojínů, tentokrát s figurou ženy-anděla, představující vlast. V obci pravděpodobně došlo ke sporu mezi sociálními demokraty a příznivci katolické církve, a proto zde byly vystavěny pomníky dva.

Místní rolníci před I. světovou válkou založili odbočku Sdružení maloročníků a domkářů a po roce 1918 Národní jednoty rolnické. V obci působily ale i další spolky, jako hospodářsko-čtenářská beseda, sbor dobrovolných hasičů (1894), spořitelni a záložní spolek (1912) či Sokol, založený v roce 1918 jako odbočka Sokola v Kaznějově. Po necelých 10 letech existence se však rozpadl. Svoji činnost pak obnovil v roce 1932.

Souvislejší informace o činnosti obecního úřadu pocházejí z 1. poloviny 20. století. Nejdéle v tomto období vykonával funkci starosty František Krumpos, a to téměř 12 let. V roce 1935 musel kvůli zdravotním problémům rezignovat a do uskutečnění volby nového starosty převzal jeho pravomoce úřadující náměstek Vojtěch Hájek. Ještě v téže roce byl na post starosty zvolen František Taubr.

Vedle povinně zřizované finanční komise je doloženo zřízení komise hospodářské, stavební a místní osvětové. Pravděpodobně byla také založena komise letopisecká, protože v roce 1930 byl tehdejší řídicí učitel Josef Svoboda pověřen psaním obecní kroniky. Doložena je existence knihovny rady, které bylo v roce 1935 povoleno umístit skříně s obecními knihami v budově školy. Zde zůstala knihovna šest let a poté byla přestěhována do objektu staré školy. Obecní zastupitelé ještě ustanovovali hajného, lesního hospodáře a hlídače, polního hlídače, ponocného a posla. Dále volili zástupce do Místní školní rady v Oboře a také v Plasích, kam docházeli zdejší žáci do měšťanské školy, a od roku 1942 do Újezdní školní rady v Kaznějově.

Z dochovaných písemností nelze zjistit, kde bylo do roku 1935 sídlo obecního úřadu. V roce 1933 se neúspěšně jednalo o umístění obecní úřadovny ve staré škole, kde se nacházely byty učitelů. Až ve zmíněném roce 1935 povolila správa školy konat schůze obecního zastupitelstva v některé třídě mimo vyučování.

V roce 1929 se v Oboře začalo se stavbou výtlačného vodovodu. Prameny byly zachyceny na vlhkých lukách „U Zadiny“. Vodovod stál 260 000 Kč a jeho potrubí měřilo 2150 m. V roce 1936 si ale obec musela vypůjčit 114 000 Kč nejen k uhrazení nedoplatků, ale i k rozšíření vodovodu. Finančně náročným projektem byla také elektrifikace, na kterou si obec v roce 1937 půjčila 127 000 Kč. Dokončena byla asi v polovině 40. let 20. století. V roce 1942 byla plánována oprava dvou rybníků na návsi, ale kvůli vydání vládního nařízení o zákazu nových staveb v roce 1941 nebyla nakonec uskutečněna, přestože obec žádala o udělení výjimky.

Činnost obecního úřadu byla ukončena v květnu 1945 ustavením místního národního výboru.

Počet obyvatel a domů

Rok	Počet obyvatel	Počet domů
1850	431	neuvedeno
1869	455	56
1880	486	60
1890	478	64
1900	517	66
1910	576	73
1921	613	91
1930	676	119

Seznam doložených starostů

Vojtěch Hanzlíček	1877
Josef Hanzlíček	1885 ?–1893
Josef Patejdl	1893–1899
Josef Hanzlíček	1899–?
Antonín Telín	1905–1908
František Kubík	1908–1918
Antonín Urban	1918–1919
František Helus	1919–1924
František Krumpos	1924–1935
Vojtěch Hájek (úřadující náměstek)	1935
František Taubr	1935–1945

II. Vývoj a dějiny fondu

Fond Archiv obce Obora 1850–1945 (1954) tvoří písemnosti vzniklé z činnosti Obecního úřadu v Oboře. Jedná se o 19 úředních knih, 2 kartony spisů a 1 plán. Z dochované písemné dokumentace je zřejmé, že písemnosti byly patrně od roku 1935 ukládány ve školní budově, kde se konaly schůze obecního zastupitelstva.

Dne 6. října 1953 provedl okresní archivář Jaroslav Vavřík prohlídku a skartaci písemností na MNV v Oboře a vybraný materiál obecního úřadu převzal do okresního archivu. K jeho zapsání do knihy přírůstků došlo dodatečně v roce 1996 pod číslem 988. Další archivní prohlídka proběhla v květnu 1958, kdy byly vybrané písemnosti obecního úřadu, mimo jiné např. protokolní kniha ze schůzí obecních orgánů z let 1908–1932, ponechány k potřebě MNV. Do okresního archivu byly předány 24. května 2009 (č. j. SOAP/060-297/2009).

III. Archivní charakteristika fondu

Původcem archivního fondu AO Obora 1850–1945 (1954) je Obecní úřad v Oboře. Pořádání a inventarizace proběhly na základě metodického pokynu Archivní správy MV (Metodický návod na pořádání a inventarizaci archivních fondů Archiv obce, Archivní správa MV v Praze dne 31. ledna 2000, čj. AS/1-284/2000).

V letech 1953 a 1958 provedl okresní archivář Jaroslav Vavřík prohlídky a skartace písemností na MNV v Oboře. O tři roky později vybraný materiál obecního úřadu hrubě uspořádal. Josef Pankraz pak v roce 1962 vyhotovil soupis písemností.

Posteriora tvoří záznamy MNV u inv. č. 3, 4, 29 a 30. Během inventarizace nebyla provedena vnitřní skartace. Celkový rozsah fondu činí 0,65 bm. Zápisy ze schůzí obecního zastupitelstva (inv. č. 1) a zápisy ze schůzí obecní rady (inv. č. 2) byly zařazeny do I. kategorie, ostatní archiválie do II. kategorie. Písemnosti jsou až na některé německé spisy a dvojjazyčné česko-německé tiskopisy z období protektorátu psané česky a v době zpracovávání fondu se nacházely ve vyhovujícím stavu, nevyžadujícím restaurátorský ani konzervátorský zásah.

IV. Stručný rozbor obsahu fondu

Fond AO Obora poskytuje poměrně ucelený přehled o činnosti obecních orgánů v 1. polovině 20. století. Cenné jsou především dochované zápisy ze schůzí obecního výboru (zastupitelstva) z let 1908–1932 a zápisy ze schůzí obecní rady z let 1919–1940. Z fondu lze získat také informace o hospodářské a finanční situaci obce ve 30. a 40. letech 20. století.

V. Záznam o uspořádání fondu a zpracování archivní pomůcky

Fond Archiv obce Obora 1850–1945 (1954) uspořádala Kateřina Nová a Zuzana Kliková. Inventář zpracovala Zuzana Kliková v červnu 2009 a čistopis pomůcky zhotovila v lednu 2010 ve Státním okresním archivu Plzeň-sever se sídlem v Plasích.

V Plasích 4. ledna 2010

Kateřina Nová, Zuzana Kliková

Seznam použitých pramenů a literatury

Státní okresní archiv Plzeň-sever se sídlem v Plasích, *MNV Obora ([1907])1945–1975 /neuspořádáno/*.

Státní okresní archiv Plzeň-sever se sídlem v Plasích, *Okresní úřad Kralovice 1850–1945 (1948)*, Obora, kart. 27, Zastávka v Oboře, kart. 121.

Státní okresní archiv Plzeň-sever se sídlem v Plasích, *Základní devítiletá škola Obora – I.–5. ročník 1877–1977*, školní kroniky 1875–1940 K 117, 1920–1923 K 118, 1940–1977 K 119.

Amtliches deutsches Ortsbuch für das Protektorat Böhmen und Mähren. Prag, 1940.

Bukačová, I. – Fák, J. a kol. *Severní Plzeňsko I. Historicko-turistický průvodce č. 6*. Plzeň, 1996.

Catalogus venerabilis cleri saecularis et regularis Archidioeceseos Pragensis. Praha, 1934.

Catalogus venerabilis cleri saecularis et regularis Archidioeceseos Pragenae. Praha, 1860.

Dundera, J. A. *Království české statisticky-polohopisně popsané. I. díl – Kraj plzeňský*. Praha, 1845.

Dyk, J. *Popis politického okresu Kralovického*. Praha, 1886.

Fák, J. (red.). *Historie ochotnického divadla na severním Plzeňsku*. Plzeň, 2006.

Fák, J. Spory kolem pomníku padlým v první světové válce. *Vlastivědný sborník*, 2008, roč. 17, č. 3, s. 10–16.

Flögel, J. *Praktická příručka pro obecní a okresní funkcionáře*. Praha, 1933.

Hledíková, Z. – Janák, J. – Dobeš, J. *Dějiny správy v českých zemích od počátku státu po současnost*. Jihlava, 2005.

Chytil, A. *Chytilův místopis Československé republiky*. Praha, 1931.

Kočka, V. *Dějiny politického okresu Kralovického*. Kralovice, 1930.

Kotyška, V. *Úplný místopisný slovník Království českého*. Praha, 1895.

Nováková, B. a kol. *Zeměpisný lexikon ČR. Obce a sídla N–Ž*. Praha, 1991.

Palacký, F. *Podrobný popis Království českého*. Praha, 1848.

Profous, A. *Místní jména v Čechách, jejich vznik, původní význam a změny. III. díl – M–Ř*. Praha, 1951.

Reichsgesetzblatt, 1849.

Reichsgesetzblatt, 1862, Teil IV., (Nr. 13, 5. 3.).

Retrospektivní lexikon obcí ČSSR 1850–1970. Praha, 1970.

Royová, B. Na oborském katastru. *Archivní zpravodaj*, 1998, roč. III, č. 1, s. 8.

Sbírka zákonů a nařízení státu československého, 1919 (částka 16., 31. 1. a 7. 2.).

Sbírka zákonů a nařízení státu československého, 1945 (částka 3., 5. 5.).

Schwarz, F. *Výklad zákona obecního: zřízení obecní a řád volení v obcích*. Praha, 1898.

Seznam míst v Království českém. Praha, 1872.

Seznam míst v Království českém. Praha, 1886.

Seznam míst v Království českém. Praha, 1893.

Seznam míst v Království českém. Praha, 1907.

Seznam míst v Království českém. Praha, 1913.

Sklenář, J. *Obchod – průmysl, řemesla a živnosti na Kralovicku a Manětínsku*. Čistá, 2003.

Statistický lexikon obcí v Čechách. Praha, 1924.

Statistický lexikon obcí v Zemi české. Praha, 1934.

Sýkora, M. – Drozda, R. *1873–2003. Plzeňsko-březenská dráha 130 let*. 2003.

Tereziánský katastr český. Praha, 1964.

Verzeichniss der Orts-Gemeinden im Königreiche Böhmen. Prag, 1861.

Zákony a nařízení pro Království české, 1864 (částka 2., 16. 4.).

Zetek, F. J. *Popis politického okresu Kralovického*. Kralovice, 1932.

Zevrubný popis rozdělení země Království českého. Praha, 1854.

800 let Obory. MNV Obora, 1976.

Seznam použitých zkratek

AO	Archiv obce
DTJ	Dělnická tělocvičná jednota
MNV	Místní národní výbor
MV	Ministerstvo vnitra

Inventární seznam

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Č. ev. jednotky
I. Knihy			
1	Zápisy ze schůzí obecního výboru (zastupitelstva)	1908–1932	K 1
	<i>Zápisy ze schůzí obecního zastupitelstva</i>	<i>1939–1945 (1954)</i>	<i>MNV Obora</i>
2	Zápisy ze schůzí obecní rady	1919–1940	K 2
	<i>Zápisy ze schůzí obecní rady</i>	<i>1940–1945 (1954)</i>	<i>MNV Obora</i>
	<i>Zápisy ze schůzí finanční komise</i>	<i>1920–1944 (1967)</i>	<i>MNV Obora</i>
3	Zápisy ze schůzí hospodářské a stavební komise	1924–1941 (1954)	K 3
4	Matrika příslušníků usedlých	1922–1938 (1946)	K 4
5	Kniha přistěhovalců	[1904]–1941	K 5
	<i>Kniha zemřelých</i>	<i>[1907]–1945 (1975)</i>	<i>MNV Obora</i>
6	Kniha vydaných domovských průkazů, čeledních a pracovních knížek a domovských listů příslušníkům domácím a cizím	1850–1924	K 6
7	Lesní hospodářský plán na léta 1908–1927	1908–[1925]	K 7
8	Kniha dohledu k četnické službě 1850–1926	1850–1926	K 8
	Kniha pokut 1858–1908		
	Trestní rejstřík 1909–1926		

II. Spisový materiál

1. Spisy

9	Obecní funkcionáři a zaměstnanci	1943–1945	N 1
10	Pozemkové záležitosti	1934–1943	N 1
11	Rozpočtové hospodaření obce	1935–1945	N 1
12	Pronájem obecních pozemků k těžbě kaolinu společnosti Západočeské továrny kaolinové, šamotové a slovenské závody magnetitové, a. s.	1936–1938	N 1
13	Žádosti o vydání vysvědčení zachovalosti	1941–1943	N 1
14	Oprava rybníků	1942–1944	N 1
15	Stavba vodovodu	1934–1943	N 1
16	Stavební spisy a plány domů a hospodářských budov	1939–1941	N 1
17	Elektrifikace	1937–1945	N 1

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Č. ev. jednotky
18	Zřízení telefonní linky z Kaznějova do Obory	1940	N 1
19	Sociální péče	1938–1943	N 1
20	Měšťanská škola v Kaznějově	1938–1943	N 1
21	Koupě náradí pro sbor dobrovolných hasičů a žádost o zřízení vodní nádrže	1936–1943	N 1
22	Ubytování německých uprchlíků a vojáků, civilní ochrana	1944–1945	N 1
23	Lesnictví	1923–1944	N 1

III. Účetní materiál

1. Účetní knihy

24	Hlavní kniha	1888	K 9
25	Hlavní kniha	1939	K 10
26	Hlavní kniha	1940–1941	K 11
27	Hlavní kniha	1942–1943	K 12
28	Hlavní kniha	1944–1945	K 13
29	Pomocná hlavní kniha chudinského fondu	1940–1945 (1948)	K 14
30	Pomocná hlavní kniha vodárny	1940–1945 (1948)	K 15
31	Pomocná hlavní kniha lesů	1940–1944	K 16
32	Pomocná hlavní kniha – dřevo	1939	K 17
33	Pokladní deník	1935–1941	K 18
34	Pokladní deník chudinského fondu	1924–1937	K 19

2. Účty

35	Celkový sumář obecních účtů	1936	N 2
36	Účetní uzávěrky	1930–1945	N 2

IV. Plány

37	Plán Civilní protiletectké ochrany Obora, měřítko neuvedeno, rukopis, tuš, papír, rozměry: 43,5 x 30 cm	1938	M 1
----	---	------	-----

Název archivní pomůcky:	Archiv obce Obora
Značka fondu:	AO Obora
Časový rozsah:	1850–1945 (1954)
Počet evidenčních jednotek:	22 (19 úředních knih, 2 kartony, 1 plán)
Počet inventárních jednotek:	37
Rozsah v bm:	0,65 bm (úřední knihy – 0,42 bm, kartony – 0,22 bm, plán – 0,01 bm)
Stav ke dni:	4. 1. 2010
Zpracovatelé archivního fondu:	Kateřina Nová, Zuzana Kliková
Zpracovatel archivní pomůcky:	Zuzana Kliková
Počet stran:	14
Počet exemplářů:	4
Schválila:	Martina Matušková

dne 4. 1. 2010 – č. j. SOAP/060-4/2010

Nově vymezené a revidované evidenční jednotky při GI 2012-2013

Název archivní pomůcky: Archiv obce Obora
Značka archivního fondu: AO Obora
Číslo EL NAD: 124
Číslo AP: 224
Časový rozsah: 1850-1945 (1954)
Počet evidenčních jednotek: 22 (19 úředních knih, 2 kartony, 1 mapa (inv. č. 37))
Počet inventárních jednotek: 37
Rozsah v bm: 0,65
Stav ke dni: 28. leden 2013
Vypracoval: J. Kříž, M. Hanzlíčková